

РЕШЕНИЕ

№ 2501

гр. София, 13.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 16.03.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Гергана Дончева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1614** по описа за **2018** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите, подадена чрез адв.К., срещу Решение № 304943 от 03.01.2018 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13295/2016 г., отменящо Наказателно постановление № К-025591/15.06.2016 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение по чл.114, ал.3 от Закона за защита на потребителите /З./, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл.222а, във вр. с чл.114, ал.3 от същия закон.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че СРС е допуснал нарушение на материалния закон, приемайки, че обновяването на софтуера не представлява ремонт. Настоява, че събраните по делото доказателства сочат извършено нарушение от страна на санкционираното лице. От касационния съд се иска отмяна на решението и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено. В с.з. касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касация - [фирма], не е взел становище.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София град, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в рамките на преклузивния срок по чл.63 ЗАНН, от надлежно упълномощен процесуален представител и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Установено е по делото, че потребителката П. В. Т. е предявила оплакване в К. във връзка с направена от нея рекламация на закупен рутер на 14.03.2014 г., който многократно е бил на ремонт през 2015 г. В периода на ремонт не ѝ е било предоставено резервно устройство, а в същото време е заплащала такса за непредоставена услуга за мобилен интернет. Искането на потребителя е било за парична компенсация за периода на ремонт. Във връзка с така подадената жалба контролни органи от К. са извършили проверка на [фирма] в неговия обект, находящ се в [населено място] - централен офис на търговеца на [улица] относно спазване изискванията на З.. Актосъставителят е установил, че търговецът не е спазил задължението си по чл.114, ал.3 З. да удовлетвори искането на потребителя за разваляне на договора и възстановяване на заплатената от него сума, след като е удовлетворил три рекламации на потребителя чрез извършване на ремонт на една и съща стока в рамките на срока на гаранцията по чл.115, като в същия срок е налице следваща поява на несъответствие на стоката с договора за продажба. Установено е, че на стоката, предмет на рекламацията, са извършвани следните дейности: на 08.04.2015 г. - преинсталиран софтуер, на 04.05.2015 г. - сменена основна платка, на 21.10.2015 г. - обновен софтуер, и на 24.11.2015 г. - преинсталиран софтуер.

След установяване на горните обстоятелства контролен орган при К. е приел, че търговецът не е привел потребителската стока в съответствие с договора за продажба, в рамките на един месец, считано от предявяването на рекламацията от потребителя. За така установеното нарушение е съставен АУАН № К-025591/03.02.2016 г., в който актосъставителят го е квалифицирал по чл.114, ал.3 З.. Посочил, че нарушението е извършено на 24.11.2015 г. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е наложил оспорената имуществена санкция на основание чл.222а З..

За да отмени наказателното постановление, СРС е приел, че само в един от случаите на предоставяне на рутера за ремонт се касае до несъответствие на потребителската стока с договора за продажба – сменена основна платка на 04.05.2015 г., а всички останали случаи на постъпване рутера за ремонт същия сервиз касаят преинсталиране и обновяване на софтуер, които са обичайни действия по поддръжка на рутера, но не и негов ремонт.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Материалноправната норма на чл.114, ал.3 З., посочена от наказващия орган като нарушена, визира задължение на търговеца да удовлетвори искане за разваляне на договора и да възстанови заплатената от потребителя сума, когато след като е

удовлетворил три рекламации на потребителя чрез извършване на ремонт на една и съща стока, в рамките на срока на гаранцията по чл.115, е налице следваща поява на несъответствие на стоката с договора за продажба. Анализът на цитираната разпоредба води до извода, че за да се приеме извършено нарушение по чл.114, ал.3 З., е необходимо кумулативно да са налице следните предпоставки: предявено от потребителя искане за разваляне на договора и възстановяване на заплатената от него сума; удовлетворяване от търговеца на три рекламации на потребителя чрез извършване на ремонт на стоката в рамките на гаранционния срок; и следваща поява на несъответствие на стоката с договора за продажба. В поставения за разглеждане случай две от предпоставките не са били налице. На първо място искането на потребителя е било за парична компенсация за периода на ремонт, а не за разваляне на договора и възстановяване на заплатената за стоката сума. На второ място търговецът е удовлетворил описаните рекламации, но както правилно е изтъкнал районният съд, само една от тях е била за извършване ремонт на стоката. Следва да бъде споделена мотивировката на СРС, че преинсталацията и обновяването на софтуера са обичайни действия при ползване на програмния продукт и представляват поддръжка на стоката, но не и ремонт. По правило ремонтът е свързан с възстановяване или замяна на износени или повредени елементи и части, с подобряване или удължаване срока на експлоатация на вещта. В три от случаите действия по ремонт не са извършвани. При липса на предпоставките за разваляне на договора и връщане на заплатената сума се налага изводът, че отговорността на [фирма] е ангажирана неоснователно. Като е достигнал до същите правни изводи и е отменил наказателното постановление, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 304943 от 03.01.2018 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13295/2016 г.,.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.